

KRAJAN 2025

krajevna skupnost
Regrča vas

glasilo Krajevne skupnosti Regrča vas

*Krajankam in krajanom KS Regrča vas želimo
lepe božične praznike in srečno v letu 2026.*

Svet KS Regrča vas

4 Dogodki v letu 2025

7 Spoznajmo se med seboj

10 Praznik KS Regrča vas

Drage krajanke in krajanj Regrče vasi.

Leto 2025 je za nami, polno dogodkov, ustvarjalnosti in povezovanja. V naši vasi ne gradimo le poti, ograj ali projektov – gradimo odnose, prijateljstva in občutek skupnosti, ki nas povezuje in bogati življenje vseh generacij.

Mateja Rožič,
predsednica sveta KS Regrča vas

Ponosna sem, da živimo v kraju, kjer znamo stopiti skupaj, si pomagati in deliti veselje – v vsakem nasmehu, vsaki dobrodelni besedi in vsaki skupni aktivnosti. Leto smo začeli s kulinariko, ko smo skupaj pripravljali arancine in se smejali med kuhanjem. Februarja smo ustvarjali pustne maske, otroci in odrasli pa smo skupaj odkrivali domišljijo in veselje ob ustvarjanju. Pomlad je prinesla čistilno akcijo »Očistimo Regrčo vas«, fotografsko delavnico in pohod ob dnevu Zemlje »Gremo v mesto«, ki niso bili le dogodki – bili so priložnost za srečanja, pogovore in povezovanje med krajanj.

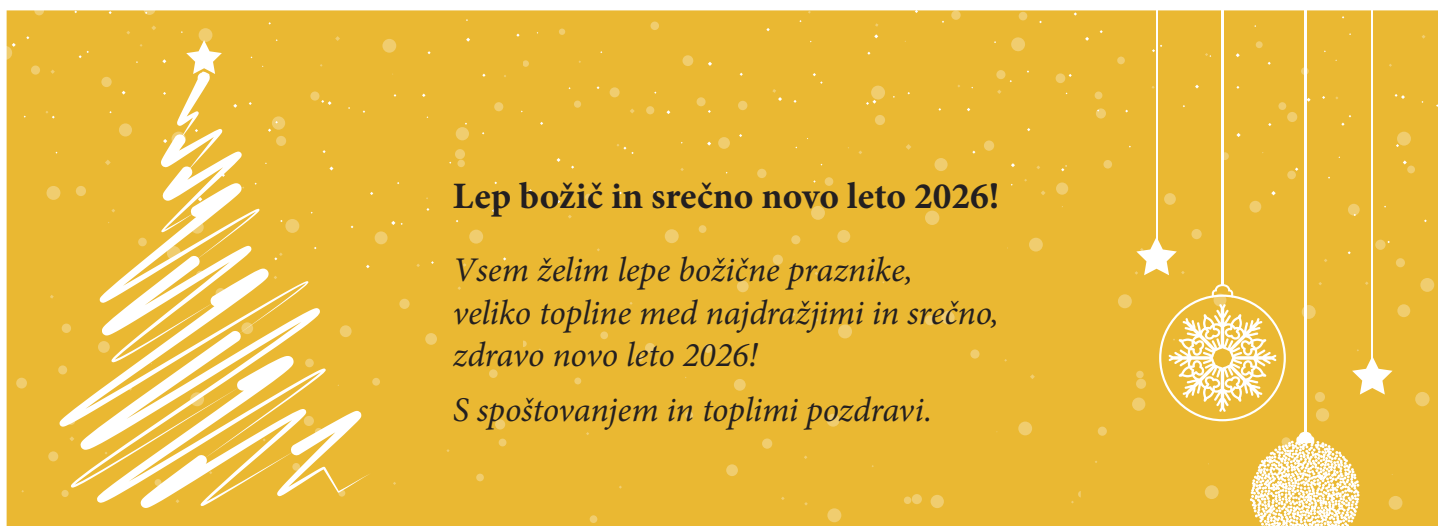
Ob prazniku dela smo se družili ob tradicionalnem kresovanju in budnici ter skupaj praznovali solidarnost, prijateljstvo in iskreno veselje. V maju smo spoznavali zdrave življenjske navade, junija smo se veselili krajevnega praznika »Glasba skozi generacije«, septembra pa glasbenega popoldneva »Zgodba za vas«. Oktobar je prinesel kostanjev piknik, ki nas je znova spomnil, kako prijetno je preživeti čas skupaj in deliti preproste, a dragocene trenutke.

Leto bomo zaključili 19. decembra s prednovoletnim srečanjem in silvestrovanjem, na katerem se bomo zahvalili prostovoljcem in skupaj pogledali proti novim izzivom, priložnostim in sreči, ki nas čaka v 2026.

Naj bo sporočilo jasno: projekti in gradbeni podvigi pridejo in gredo, odnosi pa ostajajo. Vsak nasmeh, vsaka beseda in vsaka pomoč drug drugemu so temelj, na katerem gradimo moč naše skupnosti. V Regrči vasi so odnosi – med ljudmi, med generacijami, med srcem in srcem – tisto, kar šteje.

Hvala vsem, ki prispevate k utripu naše vasi in krepite to človečnost – z delom, prostovoljstvom, nasmehi ali prijazno besedo. Naj nas tudi v prihodnje spremljata zdravje, mir in pogum, da bomo skupaj ustvarjali še lepšo, bolj povezano in prijazno Regrčo vas.

V letošnjem časopisu bomo prvič predstavili tudi naše krajanj v posebni rubriki z motom »Spoznajmo se med seboj«, saj verjamemo, da se moč skupnosti začne pri poznavanju drugega.

Lep božič in srečno novo leto 2026!

*Vsem želim lepe božične praznike,
veliko topline med najdražjimi in srečno,
zdravo novo leto 2026!*

S spoštovanjem in toplimi pozdravi.

Krajan 2025 December 2025

Izdajatelj: KS Regrča vas, Regrča vas 101, Novo mesto

Predsednica: Mateja Rožič (041 399 513)

Elektronska pošta: ksregrcavas@gmail.com

Ustanovitelj: Mestna občina Novo mesto

Naklada: 340 izvodov

Priprava in tisk: Karmen Vrhovc, Tiskarna Vesel, Novo mesto

Dragi krajanji in krajanke Krajevne skupnosti Regrča vas,

pred nami je leto 2026 – leto, v katerem bomo z roko v roki stopili na naslednjo stopničko razvoja naše občine in vaše krajevne skupnosti. Letos smo skupaj praznovali 660 let Novega mesta, za naše nadaljnje sodelovanje postavili močne temelje in se složno usmerili k skupnemu dobremu.

V Krajevni skupnosti Regrča vas bomo še naprej skupaj odločali o lokalnih prioritetah. V ospredju bo načrtovanje na področju prometne infrastrukture, kjer pripravljamo dokumentacijo in pridobivamo potrebna zemljišča za razširitev ulice Ob Težki vodi s površinami za pešce, na začetku jeseni pa smo podpisali tudi pogodbo za pripravo dokumentacije za izgradnjo južne zbirne ceste. Z novo povezovalno cesto bo vaša krajevna skupnost povezana z načrtovano novomeško zahodno obvoznico in Belokranjsko cesto. Nova prometnica bo nujna podpora obstoječim in prihodnjim stanovanjskim ter poslovnim gradnjam na območju vaše in sosednjih krajevnih skupnosti, opremljena pa bo tudi z ureditvami za pešce in kolesarje. Skupaj z vašim vodstvom krajevne skupnosti pa razvijamo projekte, ki v osrčje skupnosti postavljajo potrebe krajanov, kot sta načrtovani ureditvi športnega parka v gozdnem okolju in manjšega parka za kulturne dogodke.

Tudi v širšem smislu izvaja Mestna občina Novo mesto številne naložbe. Letos smo zagnali tri ključne, ki bodo preoblikovale srce našega mesta. Začela se je težko pričakovana prenova Narodnega doma – stavbe, ki bo novo kulturno središče z večnamensko dvorano in stalno razstavo o velikanu našega mesta, olimpijcu Leonu Štuklju. Prav tako napreduje preobrazba mestne tržnice, ki bo postala novi dom lokalnih pridelovalcev, obrtnikov in obiskovalcev s sodobno urejenim prostorom za tržno dogajanje. Pomembna izboljšava cestne infrastrukture je rekonstrukcija mestne vpadnice Seidlove ceste, kjer smo prvi odsek že prenovili, v prihodnjih mesecih pa

bo še na naslednjem odseku obnovljeno vozišče, nadgrajena komunalna infrastruktura in izboljšana prometna varnost za pešce in kolesarje.

Hkrati ne pozabljamo na tiste, ki šele vstopajo v družbeno življenje naše lokalne skupnosti, in zato aktivno vlagamo v šolstvo in predšolsko vzgojo. V teku sta tako izgradnji prizidkov k Osnovni šoli Šmihel in Vrtcu Labod, medtem ko smo v prenovljeni stari šoli v Gabrju letos že odprli nov vrtec Cvetnik. Otrokom smo zagotovili urejene in sodobne pogoje tako za učenje kot igro, enako snujemo v Mrzli dolini in Podbrezniku. Ravno tam smo občanom že v začetku leta predali pet blokov s skupno 186 stanovanji, med drugim tudi takšnimi, ki so prilagojena gibalno oviranim.

Načrtujemo pa tudi že nadaljnje projekte, ki bodo v izvedbi v prihodnjem letu. Kot pomembno ureditev javnih površin za širši krog občanov prepoznavamo urejanje Urbanega parka Loka. V enotno celoto bo povezal

šport, rekreacijo in obrečni prostor z neposrednim dostopom do reke Krke. Pospešeno bomo še naprej vlagali v najbolj prometne in tranzitne novomeške ceste s celovito prenovo Šmarješke ceste ter Jakčeve in Ragovske ulice, v vseh primerih pa poleg celovite prenovljenega cestišča in komunalne infrastrukture zagotovili varne površine za pešce in kolesarje.

Krajanji in krajanke, vstopimo v leto 2026 z entuziazmom in zavedanjem, da lahko veliko dosežemo – ne le z obsežnimi projekti, temveč z vsakodnevним sodelovanjem, s prijaznim pogledom drug na drugega in z mislimi, usmerjenimi k dobremu jutri. Naj bo leto pred nami čas dosežkov za vse generacije in utrjevanja skupnosti, ki je ponosna nase. Želim vam vesele božične praznike in miren prehod v novo leto, ki naj bo prežeto z ustvarjalno energijo!

Gregor Macedoni,
župan Mestne občine Novo mesto

Regrča vas 2025 – leto druženja, človečnosti in skupnosti

Gradimo odnose, delimo nasmeh, ohranjamo tradicijo – leto, ki nas je še bolj povezal.

Projekte lahko zgradimo, zidove postavimo, a odnose in skupnost gradimo s srcem. V nadaljevanju se bomo sprehodili skozi različne dogodke, ki smo jih organizirali skozi leto. Junjski praznik krajevne skupnosti, prvomajsko kresovanje in budnica ter oktobrski kostanjev piknik pa so opisani v posebnih prispevkih.

V **januarju** smo se družili na kulinarčni delavnici, ki jo je vodil naš krajan **Matej Muhvič**, dobrovoljen in iskren Doljenec, ambiciozen mlad podjetnik iz Regrče vasi. Skupaj smo pripravljali **arancine – italijanske riževe kroglice**, polne okusov in preproste za pripravo. Delavnica je bila prava zabava za vse generacije: korak za korakom smo se učili novih kuharskih veščin, smejali ob prigodah v kuhinji in se nazadnje sladkali z obilo okusne hrane.

KULINARIČNA DELAVNICA

V **februarju** smo občutili čarobnost pustnega časa – časa, ko se lahko preselimo v drug svet, spremenimo v drugo podobo in si nadenemo svojo masko. Na **pustni delavnici** smo pod vodstvom mentoric **Maje** in **Tatjane** iz **Taus teatra Novo mesto** raziskovali različne tehnike in materiale ter ustvarili izvirne naglavne maske, ki so odražale našo ustvarjalnost. Dogodek je pripravil udeležence na sobotno pustno rajanje, polno smeha, glasbe in dobre volje, hkrati pa povezal generacije v ustvarjalnem in domišljijem popotovanju.

OČISTIMO REGRČO VAS

V **marcu** je bil čas za čistilno akcijo **Očistimo Regrčo vas** – skupnostno akcijo čiščenja okolja. Krajanje smo uredili poti, okolico doma KS in zelene površine. Sledilo je druženje ob malici.

FOTOGRAFSKA DELAVNICA

Dobro smo se imeli tudi na **fotografski delavnici**, na kateri smo se udeleženci učili osnov fotografiranja narave in arhitekture Regrče vasi.

POHOD OB DNEVU ZEMLJE

Aprila smo ob dnevu Zemlje izvedli prav poseben dogodek **Gremo v mesto – pohod ob dnevu Zemlje**. Regrčani smo se lahko pridružili peš ali s kolesom, cilj pa je bil skupen – uživanje v naravi, druženje in ozaveščanje o pomenu varovanja okolja. Pod taktirko mentorjev **Damjana** in **Darka** smo kolesarji in pohodniki raziskovali različne poti, obiskali razgledno ploščad na Kapitlju in se ob čudovitih razgledih pogovarjali o trajnostnem načinu življenja ter skrbi za naš planet. Dogodek ni bil le športno doživetje, ampak tudi priložnost za prijetno druženje, svež zrak in nova doživetja, ki so nas povezala kot skupnost.

Maja smo imeli delavnico **Kako zdravo naprej** o zdravem življenjskem slogu – gibanje, prehrana, duševno ravnovesje, ki smo ju pripravili v sodelovanju z lokalnimi društvi in novomeško občino.

Septembra smo se družili na dogodku **Zgodba za vas/Godba za vas**. To je bilo glasbeno-družabno popoldne z nastopi godbenikov, otroškimi koticiki in domačimi dobrotami, ki je povezal vse generacije. Pripravili pa smo tudi **Spominski recital partizanske pesmi** - kulturni dogodek, posvečen spominu na narodnoosvobodilno tradicijo. Recitacije, petje partizanskih pesmi, zgodovinski utrinki. Poklon pogumu in vrednotam preteklosti.

ZGODBA ZA VAS/
GODBA ZA VAS

SILVESTROVANJE

V **decembru** pa nas čaka še **silvestrovanje** s pogostitvijo in zahvalo prostovoljcem.

»Najbolj me navdihuje napredek učencev«

Marko Šušteršič je 37-letni glasbenik, oče, učitelj instrumentov in ljubitelj narave iz Novega mesta. Že več kot 23 let poučuje harmoniko, klavir, bariton in glasbeno teorijo, aktivno pa nastopam že okoli 28 let. Je član skupine Etno banda Poseben gušt, kjer skupaj z Alešem in dvema Tomažema oživljajo poezijo Iztoka Mlakarja. Rad živi zdravo, preživlja čas v naravi, kolesari, teče in se kopa v reki Krki – včasih tudi pozimi. Najbolj ceni družino, red, dobro družbo, smeh in preprosto veselje do življenja.

Vaša glasbena pot se je začela zelo zgodaj. Kako je igranje v Družinskem triu Šušteršič zaznamovalo vaš razvoj?

Pri devetih letih sem prvič nastopal z družinskim triom Šušteršič kot klaviaturist, skupaj z bratom Borisom in očetom Alojzjem. Spomnim se prvega nastopa v gostilni Štefan na Malem Slatniku, ko smo igrali za upokojence – moj največji strah je bil, da bi se zmotil! (smeh) Trio mi je dal odlično odskočno desko za nabiranje kilometrine in izkušnje. Oče je bil izkušen harmonikaš, brat pa že uigran kitarist in pevec, zato sem ju le počasi dohajal. Skupaj smo nastopali približno sedem let, v tem času pa sem se naučil večino instrumentov, ki jih igram še danes.

Zelo zgodaj ste ustanovili tudi svojo glasbeno šolo Glasbeni center Šušteršič. Kaj vas je motiviralo?

Glasba me je prevzela že kot otroka, ko sem prvič slišal Avsenike, in od takrat sem ogromno vadil in poslušal glasbo – tudi po 8 ur na dan in s tem hitro napredoval. Pri štirinajstih sem začel poučevati klaviature za nižje razrede v zasebni glasbeni šoli. To je bil začetek moje pedagoške poti, ki me je kmalu pripeljala do ustanovitve lastnega s. p. – Glasbenega centra Šušteršič.

Obvladate izjemno širok nabor instrumentov. kateri je na vas najbolj vplival?

Vsak instrument je pustil svoj pečat. Klaviature so mi dale lažje razumevanje teorije glasbe, bariton sem uporabljal pri narodno-zabavni glasbi, bas kitara je odprla svet zabavne glasbe, pozavna mi je približala orkestralno glasbo, kontrabas pa folklorno. Največji vpliv name je imela klavirska har-

monika, ki je moj primarni instrument in me najbolj navdihuje pri izražanju dinamike, tehnike in občutka muziciranja. Skozi leta sem se priučil tudi diatonične harmonike in solo petja.

Kaj vas pri poučevanju najbolj navdihuje?

Najbolj me navdihuje napredek učencev. Vesel sem vsakega premika naprej, hkrati pa je pomembno, da ohranimo veselje do glasbe. Učencem želim predati znanje in ljubezen do glasbe, obenem pa jih spodbujati in usmerjati z razumevanjem in spoštovanjem.

Skozi vaše učne ure je šlo že veliko učencev – kaj se vam zdi pri predajanju glasbenega znanja najbolj pomembno?

Poleg nujnega glasbenega znanja se mi zdi enako pomembno, da učitelj ne uniči učenčevega veselja do glasbe. Pogosto slišim, da učenci zaradi pretirano strogih ali togo usmerjenih učiteljev celo zasovražijo instrument. Zato moramo učitelji ohranjati ravnovesje: motivirati, spodbujati in biti iskreni, hkrati pa jasno opozarjati na napake – vse s spoštovanjem in občutkom. To pa v praksi ni vedno preprosto.

Veliko tudi nastopate. Kje vas lahko poslušamo?

Trenutno nastopam v **Etno bandi Poseben gušt**, kjer izvajamo poezijo Iztoka Mlakarja, in samostojno, s harmoniko in glasom. Nastopamo po celi Sloveniji – na rojstnodnevnih zabavah, porokah, poslovnih dogodkih, pa tudi na pogrebih.

Je kakšen nastop ali koncert, ki ga nikoli ne boste pozabili?

Poseben spomin imam na dogodek pri

Novi Gorici, ko je župan po koncertu osebno pripravil hrano za vse nas, kar me je navdihnilo z njegovo ponižnostjo.

Kaj vam pomeni Regrča vas in domača skupnost?

Moj rojstni kraj in domača skupnost mi ogromno pomenita. Prepotoval sem precejšen del sveta, a sem kmalu spoznal, da je Slovenija resnično biser. V Novem mestu in svoji lokalni skupnosti imam vse, kar potrebujem: dobre ljudi, prelepo naravo, gozdove, travnike, reko, cerkev in vso potrebno infrastrukturo. Domača skupnost smo predvsem ljudje, ki si pomagamo, se družimo in kdaj pa kdaj skupaj razbijemo monotonost vsakdanjika.

Kaj radi počnete, ko ne igrate ali ne učite?

Najraje sem z otroki, jih vzgajam in učim. Poleg tega se ukvarjam s športom, družim s prijatelji in sosedi, obiskujem sveto mašo, berem in počivam. Otroci so moj največji smisel v življenju, glasba, vera, šport in narava pa ostajajo moji stalni spremljevalci.

»Pomembno je, da ohranimo pripravljenost pomagati!«

Sabina Klemenčič je predana socialna delavka in srčna domačinka, svoje poslanstvo živi vsak dan – v pomoči ljudem, poslušanju njihovih zgodb in iskanju rešitev tam, kjer se zdi, da jih ni. S svojim delom gradi mostove med posamezniki, družinami in skupnostjo ter dokazuje, da so empatija, potrpežljivost in sočutje vrednote, ki spreminjajo življenja. Kot ponosna krajanica s svojim zgledom navdihuje druge, da verjamejo v moč dobrote in skupnosti. Njeno delo tiho, a globoko vpliva na življenja mnogih – in prav v tem je lepota njenega poklica in osebnosti. Regrčanka je že od rojstva. Da bi živela kje drugje, si nikoli ni niti predstavljala. Po zaključku srednje zdravstvene šole se je zaposlila v Splošni bolnišnici Novo mesto, se poročila, rodila dva sinova, se potem odločila za študij socialnega dela, po njem pa rodila še hčerko. Še danes dela v bolnišnici kot socialna delavka.

Kaj vas pri delu najbolj izpolnjuje – kaj vas najbolj izčrpa?

Svoj poklic rada opravljam. Vsak dan se srečujem z ljudmi in njihovimi zgodbami. Pogosto rečem, da opravljam privilegirani poklic. Mi daje možnost in priložnost, da se učim iz izkušenj in modrosti starejših, ki odhajajo, da imam vsak dan sproti opomnik, da smo vsi minljivi, kaj v življenju res šteje, kaj je pomembno. Za kaj se splača in za kaj se ne splača obremenjevati. Tako kot v vsakem poklicu in službi pa obstajajo boljši in slabši dnevi. In dnevi, ko si rečem, da je dobro, da sem že toliko stara, da sem že blizu pokoja. Najbolj me iz tira vrže neiskrenost.

Kaj vas najbolj povezuje s tem krajem – ljudje, narava, zgodovina, skupnost?

Nikoli nisem živela drugje kot doma. Najbrž zato čutim tesno povezanost s krajem, ljudmi in okolico, ki se spreminja. Upam, da se bo kraj še razvijal, da nam bo enkrat uspelo, da bomo lahko Ob Težki vodi hodili po pločniku.

Kako bi opisali solidarnost med krajanami danes? Se je spremenila skozi leta?

Do leta 1991 sem živela s staro mamo Marijo Šmajdek, ki se je rodila leta 1906. Njene zgodbe o življenju nekoč me v tistih mojih otroških in mladostnih letih niso zanimale. Pogosto so se ponavljale in sem jih nejevoljno poslušala ali pa preslišala. Sedaj so mi pa tako dragocene ... Večkrat je razlagala, da so se pri njih pogosto srečevali in »moževali« vaščani. Pili so

jabolčnik ali tepkovec, saj vinogradov niso imeli. Regrča vas je imela malo prebivalcev in vsi so se med seboj poznali. V pripovedih je šla »od zgurunga konca« do nas in o prebivalcih vsake hiše vedela kaj povedati. Sedaj nas je mnogo več, ne poznamo se več vsi med seboj. Kar tudi ni samo slabo, saj je stara mama znala povedati tudi zgodbe, ki ne bi bile za v javnost ...

Trdno pa verjamem, da solidarnost še živi. Mnogi se spomnite požara pri nas doma pred sedaj že več kot 20 leti. V mojem življenju je pustil močan pečat za vedno. Tudi zaradi pomoči, ki so nam jo nudili sovaščani. Z besedami, fizično z delom pri obnovi in finančno. Še vedno čutim globoko hvaležnost in se ob tej priložnosti še enkrat vsem zahvaljujem.

Ni treba, da vsak ve o sosedu vse, ni nujno, da smo v tem tempu življenja

vsakodnevno v stikih, pomembno je, da ohranimo pripravljenost pomagati takrat, ko sovaščan pomoč potrebuje.

Kako lahko ohranimo toplino, povezanost, ki jo ponuja lokalno okolje, tudi v času digitalizacije in hitrih sprememb?

V krajevni skupnosti se skozi celo leto vrstijo različni dogodki. To so priložnosti, da se srečamo, kakšno rečemo, se zabavamo, spoznavamo. Pomembno se mi zdi, da ostajamo vsaj malo povezani, nihče med nami ne ve, kdaj bo sosedsko pomoč potreboval. Pa tudi če odmislim zgolj potrebo po pomoči. Če se srečamo, si damo priložnost, da se sprostimo, imamo lepo. Zaradi prijateljevanja s predsednico krajevne skupnosti vem, da se nič ne zgodi kar tako, samo od sebe. Potrebni je veliko naporov pri načrtovanju, organiziranju in izvedbi. Časa, prošenj in pregovarjanj. Zato se vsaj občasno udeležim delovnih akcij. Če kam ne odpotujem, delim klobase, ko je prvomajsko kresovanje ... Takrat sem vesela, ko srečam sovaščane, spoznam kakšnega novega, ko vidim, kako so od lani zrasli vaški otroci. Vabim vas, da se dogodkov udeležujete, prispevate po svojih zmožnostih, tudi svoj čas, da bo kraj lepši in da se bomo imeli lepo. Se že veselim decembrskega koncerta. In da ne bo pomote, to ni plačan EPP. Tako res mislim.

Kako gledate na življenje v Regrči vasi?

Živim na lepem koščku sveta. Obkrožena z naravo, z možnostjo, da tako

kot predniki »rijem po zemlji«. Rasla sem ob kmečkih opravilih, čeprav ne bi mogla reči da na kmetiji. Sedaj obdelujem košček zemlje, ki je po kvadraturi vrt, jaz pa rečem, da grem na njivo, tako kot včasih. Ko so na vse sosednje parcele prišle sosede, vsaka s svojo motiko. In potem smo okopavale vsaka svoje in ko smo pretegnile hrbte, smo druga drugi kaj zaklicale. Večina med njimi je že pokojnih, ampak ko se dvignem in si pretegnem

hrbet, se spomnim sosed, čeprav ni nobene, da bi ji zaklicala, kako kaže s krompirjem. Rada živim v Regrči vasi. Rada tudi kam odpotujem, tudi zato, da lahko dopotujem domov.

Če bi morali svoj kraj opisati s tremi besedami, katere bi izbrali?

KORENINE, DOM, VARNOST.

KORK v letu 2025 deloval okrnjeno

V iztekajočem se letu smo prostovoljke zaradi bolezni delovale le s polovično močjo. Obiskale smo naše jubilate, ki so praznovali 80 in 90 let, nismo pa izpeljale pogostitve starostnikov.

Meritve bomo izvajali še naprej in vas sproti obveščali na oglasnih deskah. Urnik, ki je na tabli na domu krajanov, ne velja več, saj je naša ekipa okrnjena. Ob tem bi vas prosila, da mi pomagata pridobiti nove člane, ki bodo pomagali nadaljevati našo dejavnost. Škoda bi bilo, če bi to zamrlo.

Naša največja težava je pobrati članarino, ki jo potem lahko porabimo za pogostitev starostnikov, darila ob visokem starostnem jubileju ter drobne novoletne pozornosti. Obseg dela v KORK ni tako zahteven, da ga z vašo pomočjo ne bi mogli izpeljati, zato vas naprošam, da se nam pridružite.

Naj vam leto, ki je pred nami, prinese čim več zdravja, osebnega zadovoljstva ter radosti in ljubezni v družinskem krogu in med prijatelji.

Metoda Gorenc in vaš KORK

Rožice

Rožice so 21. novembra praznovale osem let delovanja. Redno se dobimo vsak torek ob 10. uri na prijetnem klepetu in skupaj stopimo na kavo v picerijo, ob toplih dnevih pa na sončno teraso s prelepim razgledom.

Občasno se odpravimo tudi na skupno malico v katerega od novomeških lokalov. Med potjo smo obiskali tudi Julijin most, ki ga večina članic do takrat ni prehodila. Načrtovali smo še izlet z vlakom v Trebnje, kar pa se na žalost zaradi vročine v juniju in nekaterih strahov ni uresničilo.

Po počitnicah se je gibalno stanje najstarejšim članicam malo poslabšalo, tako da se ne morejo udeleževati srečanj. V predbožičnem času smo vedno najbolj dejavni z izdelavo dekoracij in okraskov.

Prav pred obletnico pa je naša najsta-

rejša ROŽICA ovenela. **Slavka Cujnik** nas je zapustila v 90. letu življenja. Bila je idejna vodja za druženje ob malici in nas je vedno spomnila z besedami: »Kdaj bomo šli na malico?« Rojena je bila 29. februarja, tako da je imela pri svojih letih na zadnjem rojstnem dnevu 22 svečk. Do februarja se je še sama vozila na srečanja, s septembrom pa smo jo pogrešili. Za vedno nam bo ostala spominu s svojim nasmehom, odkritostjo, neposrednostjo in posebnim smislom za humor.

Rožice vam želijo vse lepo v letu 2026.

glasba povezuje

19. junija 2025 smo v Regrči vasi skupaj obeležili praznik krajevne skupnosti pod naslovom »Glasba skozi generacije«. Na igrišču ob domu krajanov se je zbrala pestra družba domačinov, ki so prišli delit večer, poln glasbe, veselja in občutka skupnosti. Glasba je znova dokazala svojo moč – povezuje generacije, zbira spomine in ustvarja nove, skupne trenutke.

Prisotne je toplo pozdravila Brina, ki je izpostavila glasbo kot univerzalni jezik, ki presega čas in prostor ter bogati življenje posameznika in celotne skupnosti. Ob tem je predstavila tudi mlade talente iz Osnovne šole Šmihel, katerih nastopi so dokazali, da glasba združuje mlade in starejše ter bogati kulturno življenje Regrče vasi.

Mateja Rožič, predsednica sveta krajevne skupnosti, je v svojem nagovoru poudarila, da vsak posameznik prispeva svoj ton k skupni melodiji našega kraja. Posebej se je zahvalila vsem, ki s svojim prostovoljstvom, trdom in srčnostjo soustvarjajo življenje v Regrči vasi. Novomeški župan **Gregor Macedoni** pa je izrazil podporo krajanom ter poudaril pomen medgeneracijskega sodelovanja in skupnih prizadevanj za razvoj kraja.

Večer se je nadaljeval z glasbeno-komičnim šovom **“La La Lajf”**, v katerem sta Perica Jerkovič in Robert Petan z glasbo, skeči in humorjem prikazala vse faze življenja – od otroštva do zrelih let. Prisotni so uživali v smehu, melodijah in pristnem druženju na prostem, ob sončnem zahodu in prijetnem vzdušju.

Dogodek se je zaključil s skupnim plesom in zabavo, ko so se krajani povezali v ritmu glasbe. Praznovanje je potrdilo, da je Regrča vas skupnost, ki zna praznovati, se veseliti in se medsebojno podpirati, ne glede na starost ali generacijo. Glasba je bila ta večer **most med ljudmi**, ki združuje, opogumlja in ustvarja nepozabne spomine.

Praznik Krajevne skupnosti Regrča vas je bil tudi letos čudovit prikaz povezanosti, veselja in ponosa. Dogodek je pokazal, da se moč skupnosti ne meri le v dosežkih, temveč v srčnosti, medsebojnem spoštovanju in pripravljenosti sodelovati.

Naj melodija letošnjega praznika še dolgo odmeva v naših srcih in nas spremlja vse leto, ki prihaja.

Tradicionalno kresovanje in prvomajska budnica krajanje združila v prazničnem vzdušju

V Regrči vasi je letošnji zadnji dan v aprilu minil v znamenju druženja, ognja in dobre volje. 30. aprila se je ob 20. uri pri spomeniku NOB pri Svetem Roku zbralo več sto krajanov in obiskovalcev iz bližnje okolice, ki smo skupaj obeležili praznik dela in uživali ob tradicionalnem kresovanju.

Da je bilo pripravljeno vse potrebno, so že nekaj dni pred dogodkom poskrbeli domači fantje. Pripeljali so primeren les in ga skrbno zložili tako, da je gorel, kot je treba. Prižgali so ga ob prvem mraku. Okoli so se zbrali številni radovedni otroci in odrasli ter ob pogovoru in sproščenem vzdušju spremljali njegovo gorenje dolgo v noč.

Za varnost na prizorišču so tako kot vsako leto poskrbeli šmihelski gasilci. Poleg nadzora nad ognjem so poskrbeli tudi za potrebno okrepčilo, ki je ogrelo obiskovalce v svežem pomladnem večeru.

Ko je kres začel izgubljeni svojo moč, so se zbrani preselili ob dom krajevne skupnosti. Tam se je zabava ob pogo-

stitvi, ki jo je pripravila krajevna skupnost, nadaljevala še dolgo v noč.

Naslednje jutro, 1. maja, je krajanje Regrče vasi prebudila tradicionalna prvomajska budnica. Ob 9.15 so se godbeniki Mestne godbe Novo mesto zbrali pri Šterkih na ulici Ob Težki Vodi ter se ob ritmičnih koračnic in plesu mažoret odpravili po Regrči vasi.

Praznik dela je tudi letos dokazal, da so solidarnost, prijateljstvo in iskreno veselje vrednote, ki združujejo krajanje in ohranjajo bogato lokalno tradicijo. Naj tako ostane tudi v prihodnje.

A. K.

Kostanjev piknik

17. oktobra 2025 se je pri domu krajanov odvilo jesensko druženje ob tradicionalnem kostanjevem pikniku, ki ga je organizirala Krajevna skupnost Regrča vas. Krajanke, krajanji in prijatelji kraja so se zbrali, da bi skupaj pozdravili jesen, se poveselili in uživali v prijetnem vzdušju.

Večer je minil v sproščenem druženju, ob pogovorih, smehu in seveda ob **pečenem kostanju**, ki je napolnil zrak s toplino in jesenskim vonjem. Piknik je bil priložnost, da se krajanji srečajo izven vsakdanjih obveznosti, izmenjajo izkušnje, okrepijo sosedske vezi in preživijo prijetne trenutke v družbi prijateljev in sosedov.

Dogodek je bil tudi simbol skupnosti – vsakdo je s svojo prisotnostjo prispeval k toplemu in prijaznemu vzdušju. Udeleženci so uživali v jesenski idili, prijaznih besedah in občutku povezanosti, ki je značilen za Regrčo vas.

Kostanjev piknik je še enkrat dokazal, da **so druženja, smeh in skupni trenut-**

ki tisto, kar resnično bogati življenje našega kraja. Jesen smo tako pozdravili z nasmehi, toplino in skupnim veseljem – v upanju, da se naslednje leto spet srečamo v enako prijetnem vzdušju.

Gibanje in druženje sta pot do dolgo zdravega starostnika

Vadba je ključni del zdravega življenjskega sloga v vseh obdobjih življenja in ima za nas starostnike še zlasti pomembno vlogo. Redna telesna dejavnost lahko močno izboljša kakovost življenja, upočasni staranje in zmanjša tveganje za številne zdravstvene težave. Pomaga ohranjati zdravje srca in ožilja, izboljšuje krvni obtok ter zmanjšuje tveganje za kronične bolezni, kot so visok krvni tlak, sladkorna bolezen in bolezni srca. Vadba krepi mišice in kosti, kar zmanjšuje tveganje za osteoporozo in zlome. Vsi, ki se tega zavedamo, se trudimo in s telovadbo naredimo nekaj dobrega zase, smo pa tudi vzor svojim sovrstnikom in mlajšim članom družine.

Skupinica v oranžnih majicah ali bundah že četrto leto vsako jutro upošteva zgornje nasvete in vadi po vzoru 1000 gibov. V pol ure si razgibamo celo telo od glave do pete. Z redno vadbo krepimo mišice in z njimi tudi kosti. Marsikomu mlajšemu bi se zdela ta vadba lahka, a ni tako, kot se zdi. S pravilnim dihanjem oskrbimo kri z dovolj kisika, s pravilnimi gibi pa poženiemo ta kisik do vsake celice. Med nami so sorazmerno mladi upokojen-

ci, pa tudi nekateri s precej dolgim upokojskim stažem. Vsak dela po svojih zmožnostih in dan začenja z

gibanjem in v dobri družbi. Gostoljubje picerije Sveti rock nas skoraj vsak dan privabi v prijeten ambient, kjer si ob dobri kavi izmenjujemo vsakodnevne novice in zanimivosti. Imamo se tako lepo, da so se nam pridružile še štiri nove članice s Košenic. Včasih se nam pridruži še Marjanca, kadar dela popoldan, pa še vnučki, ko so počitnice.

Vabimo vas v svojo družbo. Ne bo vam žal.

»Najraje z gorskim kolesom raziskujem Dolenjsko, Belo krajino in Kočevsko«

Damjan Plut se je v Regrčo vas priselil pred približno 20 leti in tu živi z družino. Po poklicu je diplomirani menedžer transportne logistike in zaposlen v avtomobilski industriji na področju logističnega inženiringa. Poleg rednega dela je že vrsto let aktiven kolesar, od leta 2023 pa tudi licenciran turno kolesarski vodnik. S kolesom raziskuje predvsem Dolenjsko in Belo krajino, širši del Slovenije, pa tudi druge evropske države. Popoldneve in vikende se poleg družini posveča kolesarjenju, vodenju različnih skupin, organizaciji tur in promociji turnega kolesarstva pri nas.

Damjan, ste domačin iz Regrče vasi – kako bi opisali svoj kraj tistim, ki ga še ne poznajo?

Regrča vas je miren in prijazen kraj na obrobju Novega mesta, kjer se stikata mestni utrip in pristna dolenjska narava. Obdana je s polji, gozdovi in griči, ki ponujajo številne možnosti za rekreacijo, sprehode in kolesarjenje. Je kraj, kjer se čas še nekoliko ustavi in kjer hitro najdeš stik z naravo. Je lepa izhodiščna točka, s prijetnim gostinskim lokalom z dušo ter športnim parkom – primeren za vsakogar, ki se rad sprehaja, teče ali kolesari. Pot vas lahko popelje proti Gorjancem, Trški gori ali Straškemu hribu, ob tem pa se razprostirajo lepi panoramski pogledi in naša lepota reka Krka. Vse je, lahko rečem, na dosegu roke.

Imate tudi svojo »domačo« pot v okolici Regrče vasi, kamor se najraje vračate?

Seveda, v bistvu jih je kar nekaj. Najraje se odpravim čez Sveti Rok, do Boričevega, potem čez gozd, čez lesen

most do Zaloga in naprej na Straški hrib med vinograde, kjer je eden najlepših razgledov na dolino Krke. To je moj prostor za "reset" po napornem dnevu. Nazaj se vrnem po lepo urejeni makadamski Jakobovi poti in domov prisopiham prijetno utrujen.

Kako ste postali turno kolesarski vodnik – kje ste se izobraževali in kaj vse to vključuje?

Želja, da postanem turno kolesarski vodnik, je bila v meni prisotna že dolgo. Začelo se je že leta 2007, ko smo se prvič organizirano odpravili iz Novega mesta proti Stinici na Hrvaškem. Pozneje sem s prijatelji več let zapored ljubiteljsko organiziral izlete, večinoma na morje, kjer smo kolesarili. To je bilo potem vodilo, da sem naredil licenco za vodnika.

Izobraževal sem se pri Kolesarski zvezi Slovenije, kjer sem pridobil uradni naziv turno kolesarskega vodnika TKV1. Usposabljanje vključuje poznavanje orientacije, varnosti, tehnike vožnje, prve pomoči, priprave tur, dela

s skupinami in vodenja v različnih terenih ter razmerah. Velik poudarek je na odgovornosti, spoštovanju narave in varnem vodenju skupin.

Koliko kilometrov na leto prevozite in kje so vaše najljubše poti?

Letno prevozim povprečno 3.500 kilometrov, odvisno od sezone. Najraje z gorskim kolesom raziskujem Dolenjsko, Belo krajino in Kočevsko, rad pa se odpravim tudi na Gorenjsko ali proti morju. Dolenjska je bolj gričevnata, a ponuja čudovite kombinacije gozdov, vinogradov in razgledov. Privlačijo me tudi daljše ture s cestnim kolesom, poimenovane »brevete«, a zaenkrat ne presežem razdalj, daljših od 300 km v enem dnevu. Lani smo se s skupino prijateljev udeležili kolesarskega dogodka L'Eroica v Toskani z retro kolesi ROG MARATON, izdelanimi v

slovenskem podjetju ROG Ljubljana v 80. letih. Skratka, uživam v vseh oblikah kolesarjenja, ki omogočajo stik z naravo.

Se Regrča vas lahko razvije tudi kot izhodišče kakšne turistične kolesarske poti po Dolenjski?

Absolutno. Lokacija Regrče vasi je izvrstna – blizu mesta, a hkrati na robu narave. Prijeten športni park ob gozdličku in prijazen gostinski lokalček ustvarjata prijetno vzdušje. Od tu vodijo poti proti Trški gori, Gorjancem, Šentjernejski dolini, ob reki Krki in vinorodnim območjem Straške gore. Z nekaj usklajenega lokalnega razvoja in označb bi lahko Regrča vas postala zelo privlačno izhodišče za družinske ture, rekreativne kolesarje in tudi za bolj izkušene. Nekaj tega je že izvedenega.

Kako je sicer s turnim kolesarstvom na Dolenjskem?

Dolenjska ima ogromen potencial, ki se šele zares odkriva. Slikovite gozdne poti, urejeni makadami, vinorodni griči, dobra kulinarika in številne kulturne ter naravne točke popestrijo ture. Kolesarska infrastruktura se izboljšuje, vse več je lokalnih iniciativ, turističnih ponudnikov in dogodkov, zato vidim velik potencial v prihodnosti

turnega kolesarstva tukaj, na naših tleh. Lahko bi celo rekli, da smo prestolnica kolesarstva, če pogledamo po zgodovini.

Kaj bi svetovali nekemu, ki bi se rad podal v turno kolesarjenje, pa ne ve, kje začeti?

Za začetek priporočam krajše, nezahtevne poti in dobro vzdrževano kolo. Danes so na voljo navigacijske tehnologije in zemljevidi z označenimi potmi, kjer so razvidne tehnična zahtevnost ter zanimive točke – od

lepih razgledov do zgodovinskih in kulinarčnih doživetij. Pomembno je, da se spoznaš z osnovnimi tehnikami vožnje, pravilnim zaviranjem, izbiro linije in varnostjo. Najbolje je, da se pridružiš izkušenemu vodniku ali skupini – tako je učenje hitrejše, varnejše in bolj zabavno. In seveda – vedno je pomembno spoštovati naravo in druge uporabnike poti.

Kakšen je vaš cilj ali projekt, ki bi ga radi uresničili kot vodnik?

Rad bi razvil prepoznavne turno kolesarske produkte s začetno točko v Regrči vasi – od tematskih tur med vinogradi in lahkotnega kolesarjenja po dolini reke Krke do zahtevnejših gorsko-kolesarskih avantur proti Gorjancem.

Eden od mojih osebnih projektov je oživitev retro kolesarskega dogodka, ki bi povezal tradicijo, druženje in šport – dogodek, katerega osnova je kolesarstvo pred 1990, ko je kolesarjenje potekalo brez digitalnih pripomočkov in sodobne tehnologije, le pristno, surovo kolesarjenje. Kolesarjenje z »dušo«.

Želim, da kolesarjenje v regiji postane še bolj prepoznavno in da ljudje začutijo, kaj vse Dolenjska ponuja.

Delavnico smo pripravili 22. novembra in **okrasili našo krajevno skupnost.**

»Če pomagaš z nasmehom, se dobro vedno vrne.«

Alojzij Oven se je v Regrčo vas, natančneje na območje Sv. Roka, skupaj z družino iz Bele krajine preselil leta 1958, takrat še kot osnovnošolec. Pozneje si je tu ustvaril svojo družino z ženo Ivanko, s katero imata dva otroke, danes pa že tri vnuke in tri pravnuke. Oba sta zelo zgovorna in rada pripovedujeta o življenju v Regrči vasi nekoč in danes. Aktivna sta bila in sta tudi še v različnih društvih. Gospod in gospa Oven, ponosna Regrčana, s svojo dobroto, skromnostjo in spoštovanjem do sočloveka kažete, da resnične vrednote ne zastarajo. Njuna pripravljenost pomagati, toplina in nasmeh so tisti tihi temelji, na katerih stoji močna in povezana skupnost.

Kako se spominjate tistih časov, ko ste se s starši preselili sem?

Takrat sta bili v tem delu mesta, pri Sv. Roku, le dve hiši oziroma kmetiji. Starejši hiši z gankom. Naša kmetija je bila zapuščena, ko so jo starši kupili, poti kolovozne in oče, ki je imel med drugim tudi čebele, jih je moral s kombijem voziti kar po travnikih, saj ni bilo poti. To sta bili zadnji dve hiši, naprej pa gozd. V 70. letih je bil tu že manjši zaselek, takrat se je začela širiti tudi Regrča vas. Tudi midva z ženo sva takrat poleg stare, v kateri so živeli starši, zgradila novo hišo. Po letu 2000 pa se je začelo na veliko graditi, še posebej pa zadnjih 10 let in je nastalo res gosto naselje. A mi imamo zadaj za hišo še vedno naravo, kar nama je všeč.

Kaj vama pomeni življenje v KS Regrča vas, v tem okolju?

Počutiva se kot da sva tu doma že vse življenje. Tukaj smo si ustvarili družino in zelo veliko nama pomeni družinska povezanost. Še danes, ko sva že vrsto let v pokoju, imamo doma manjšo kmetijo – sem rejec drobnice.

Imamo ovce, zajce, kokoši, race in ribe v ribniku, pred leti pa smo zavoljo vnukinje imeli tudi osle. Veliko nama pomeni, da imamo na eni strani gozd, na drugi pa mesto. Narava nama je že od nekdaj pomembna.

Znano je, da sta vedno pripravljena pomagati. Od kod ta vajina pripravljenost?

Če naju kdo prosi, rada pomagava. Hvaležna sva, da lahko priskočiva na pomoč. Človek mora biti zgled tudi drugim. Že kot delovodja sem se zavedal, da moram biti dober zgled. Nenazadnje, krajevna skupnost smo ljudje. Ocenjujemo tudi, da nova ekipa v krajevni skupnosti dobro dela. Veliko se je premaknilo in tako tudi na občini vidijo, da smo dejavni in se dela. Od razsvetljave, pohodnih poti, klopi in še česa. Veliko truda je bilo vložene-ga in prav je, da krajanji to vidimo in znamo ta trud spoštovati. Če gre za dobrobit krajanov, je prav, da se ljudje odzovemo in pomagamo. Velika zahvala gre Mateji Rožič, predsednici, in ostalim članom sveta KS in nenazadnje tudi županu, da se je toliko naredilo.

Se rada udeležujeta tudi dogodkov, ki jih je v KS kar nekaj?

Dogodki se nama zdijo zelo pomembni. Kres, kosanjev piknik, praznik KS, delavnice, Šola zdravja in drugi. Predvsem zaradi druženja. Pri nas je to kar v razmahu. Pomembno je, da si poleg, da veš, kaj se dogaja, in se nam zdi dobro, da se gremo družiti. Tudi hči in vnukinje pomagajo pri dogodkih. Zelo lepo je tudi, da je na dogodkih veliko mladine in otrok.

Kako ohranjata dobro voljo, pozitivno energijo in toplino, ki jih ljudje tako radi občutijo ob vama?

Veliko nama pomeni družina in če se v družini počutiš dobro, se to pokaže tudi navzven. In to je pomembno. Ljudje v skupnosti so prijetni, prisrčni, delovni, zabavni ... Pomembno se nama zdi, da smo pozitivni, veseli, da skupaj obujamo spomine, se družimo.

In še za konec – kako bi opisala svoj kraj v treh besedah?

Tukaj se dobro počutimo, ljudje so prijetni in radi pomagamo.

Želimo vam mirno, varno in srečno novo leto 2026.

PGD Šmihel v letu 2025

Ob zaključku leta 2025 vam v Prostovoljnem gasilskem društvu Šmihel z veseljem predstavljamo pregled našega dela v preteklem obdobju. Za nami je leto, ki nam je prineslo številne prijetne trenutke, pomembne uspehe in tudi nekaj zahtevnih izzivov. Najbolj si ga bomo zapomnili po večjem številu intervencij, pri katerih smo vedno hitro in predano posredovali ter pomagali pri odpravljanju posledic – od travniških požarov ter požarov na stanovanjskih in nestanovanjskih objektih do črpanja vode in drugih tehničnih posredovanj. Letos izstopa predvsem septembrsko neurje, ki je močno prizadelo naše območje. Pri odpravljanju posledic smo več dni aktivno sodelovali pri prekrivanju streh, črpanju vode, žaganju podrtega drevja in zagotavljanju varnosti v naseljih.

Dejavni smo bili tudi na preventivnem področju: izvedli smo več predstavitev delovanja društva, sodelovali v različnih akcijah ter se z mladino in operativnimi člani udeležili številnih tekmovanj, na katerih smo dosegali zelo lepe rezultate. V septembru smo pripravili dan odprtih vrat s predstavitvijo celotnega dela našega društva.

Za zagotavljanje strokovnega, varnega in učinkovitega dela smo pomemben del sredstev namenili rednim usposabljanjem ter posodobitvi opreme, ki našim operativnim gasilcem omogoča varno in zanesljivo posredovanje.

Iskreno se vam zahvaljujemo za vso podporo – za donacije, spodbudne besede, stiske rok in zaupanje v naše delo. Tudi letos vas bomo v decembru tradicionalno obiskali s koledarji.

Vaša podpora je za nas največja pohvala in zahvala ter spodbuda za delo. Z njo lažje in pogumneje stopimo v vsako intervencijo. Hvaležni smo, da skupaj z vami gradimo varnejšo skupnost.

Tudi letos nas lahko podprete:

- S skeniranjem QR kode in vplačilom prostovoljnega prispevka

oz. plačilom položnice, ki jo boste dobili pri koledarju.

- Z namenitvijo **1 % dohodnine** PGD Šmihel (DŠ: 80633935) tako, da izpolnite elektronski obrazec prek storitve elektronskega poslovanja FURS eDavki (<https://edavki.durs.si/>) ali osebno ter po pošti pri pristojnemu finančnemu uradu (<https://www.pgds Mihel.si/slike/vsebina/obrazec-za-namenitev-dela-dohodnine.pdf>).

Vse naše aktivnosti lahko spremljate na naši Facebook strani ali prek spletne strani **www.pgds Mihel.si**. V naše vrste z veseljem sprejmemo nove člane – še posebej mlade, saj verjamemo, da skupaj gradimo varno prihodnost naše skupnosti.

Obljubljamo, da bomo tudi v letu 2026 z enako predanostjo in odgovornostjo skrbeli za vašo varnost.

Z gasilskim pozdravom »**Na pomoč!**«

Gasilke in gasilci
 PGD Šmihel Novo mesto

Štajerski bataljon

Ob 80. obletnici konca druge svetovne vojne je prav, da se spomnimo tudi dogodkov na območju naše krajevne skupnosti.

Po pripovedovanju sem izvedel, da se je v juniju 1942 v bližini cerkve sv. Roka nad Regrčo vasjo zadrževala skupina t. i. Štajerskega bataljona. Novačili so za odhod v partizane.

Domačinu Alojzu so se takoj zdeli sumljivi. Ko je prvič stopil v stik z njimi, je opazil Sveto pismo in povprašal, kako to, da ga imajo. Pojasnili so mu, da so tudi partizani verni. Pozneje je z opazovanjem ugotovil, da jih vsakih nekaj dni obiskuje zelo verna gospa iz Novega mesta. Naletel pa je tudi na usmrnitev v bližnjem gozdu. Verjetno Regrčani zato prek te skupine niso iskali povezave za odhod v partizane. Proti koncu junija se je ta skupina pridružila ostalim belogardistom v gozdu nad Šentjoštom.

26. junija 1942 so trije prijatelji Franc Mihelčič in Albin Šmajdek iz Regrče vasi ter Jože Zupančič iz Gotne vasi odšli v partizane. Odločili so se, da iščejo povezavo z Gorjansko četo in zato so odšli proti Gorjancem. Od leta 1983 je ta dan praznik KS Regrča vas. Na žalost pa so se fantje srečali z lažnimi partizani nad Šentjoštom in bili 28. junija 1942 na grozovit način umorjeni. Nihče od domačih do konca vojne ni vedel za ta dogodek in so pričakovali, da se vrnejo iz partizanov.

Odšla je na Nemško komando in jih seznanila z dogodki. Dosegla je, da so imeli domobranci od takrat naprej spremstvo nemškega oficirja.

Po vojni so poleg mnogih v kotanji, kjer je sedaj spomenik, odkrili tudi posmrtno ostanke naših fantov, ki od takrat počivajo v posebnem grobu na šmihelskem pokopališču.

Obglavljenega Franca Mihelčiča je prepoznala mati po oblačilih in izvedela, da jo je skodrani fant pred smrtjo glasno klical. Tako je Marija spoznala, da je izgubila še zadnjega otroka, postavnega fanta, vedno dobre volje, pripravljenega zaigrati na harmoniko ob vsaki priložnosti. Marija je bila navajena na kruto življenje. V prvi svetovni vojni je izgubila moža, do druge vojne na različne načine tudi ostale otroke. Smrt sina - edinega upanja pa jo je tako prizadela, da je januarja 1946 umrla.

Proti koncu vojne je bila v vasi še ena žrtev. Ubit je bil Nino Furlanič med tem, ko je delal na svoji njivi blizu hiše Regrča vas 1. Pozneje so domačini izvedeli, da je šlo za stavo med domobranci nekje v bližini grmskega gradu. Enemu ga je uspelo zadeti s prvim strelom na tako veliko razdaljo in je bil tako mrtev.

Občasno so v Regrčo vas prihajali domobranci iz Novega mesta, plenili in grozili ljudem, ubili krajanko Marijo Zupančič, ki jih je vedno zmerjala.

Marija Mihelčič je bila odločna ženska.

V sklopu praznovanja 80. letnice so bili spomeniki obnovljeni in organizirana srečanja.

Ne smemo dopustiti, da bi se takšne norije ponovile.

Darko Zupančič

Individualni sistem zbiranja odpadkov – KORAK K ČISTEJŠI, UREJENEJŠI IN SODOBNEJŠI SKUPNOSTI

Krajevna skupnost Regrča vas vstopa v pomembno fazo razvoja ravnanja z odpadki, saj prehaja na individualni sistem odvoza odpadkov – t. i. sistem “od vrat do vrat”. Gre za sodobno, okolju prijazno in preverjeno učinkovito rešitev, ki jo v številnih občinah po Sloveniji že vrsto let uspešno uporabljajo.

S tem sistemom se postavljamo ob bok najbolj urejenim skupnostim, ki jim je mar za okolje, red in kakovost bivanja. Hkrati dokazujemo, da želimo kot skupnost stopati naprej – odgovorno in dolgoročno.

Zakaj je individualni sistem najboljša rešitev?

1. Več reda in urejenega okolja

Z odvozom od vrat do vrat se odpravlja potreba po vsakodnevni uporabi ekoloških otokov za mešane odpadke, embalažo in biologijo. To pomeni manj prenapoljenih zbirnih mest, manj nepravilno odloženih odpadkov in bolj urejeno skupnost.

2. Ločevanje je bolj enostavno

Vse zabojnike imate doma, pri roki. Tako se lahko ločevanja lotevate sproti, brez dodatnih poti do oddaljenih otokov. Analize kažejo, da se pri uvedbi individualnega sistema količina pravilno ločene embalaže občutno poveča, količina mešanih odpadkov pa zmanjša.

3. Več nadzora nad lastnimi odpadki

Ker zabojnike uporabljate sami, imate popoln pregled nad količino in vrsto odpadkov, ki jih ustvarite. To prinaša bolj odgovorno ravnanje ter manj možnosti za nepravilno odlaganje, ki bi ga povzročili drugi uporabniki.

4. Manj nepravilnosti

Skupna zbirna mesta pogosto povzro-

čajo težave: odlaganje neustreznih odpadkov, razmetavanje, prepolni zabojniki, vandalizem. Individualni sistem te težave učinkovito odpravi.

Ekološke koristi, ki se poznajo tudi v proračunu

Glavni cilj individualnega zbiranja je **zmanjšanje mešanih komunalnih odpadkov** in povečanje deleža **ločenih frakcij**, kar omogoča:

- nižje stroške predelave mešanih odpadkov,
- manj odvoženih ton na obdelavo,
- manj emisij CO₂,
- bolj trajnostno gospodarjenje z viri.

Ločevanje odpadkov ni zgolj obveznost – je neposredna korist za vse nas: čistejše okolje, manjša poraba surovin in nižji okoljski odtis.

Poseben poudarek: biološki odpadki in pomen kompostiranja

Biološki odpadki (kuhinjski in vrtni) predstavljajo pomemben delež naših odpadkov. Pri tem velja poudariti, da je **kompostiranje na domu najboljša možna rešitev**, saj:

- zmanjša količino odpadkov, ki se oddajo v sistem,
- razbremeni odvoze,
- vrača hranila nazaj v tla,
- krepi samooskrbo,
- zmanjšuje stroške ravnanja z odpadki.

Zato Komunalna Novo mesto kompostiranje uvršča med **prednostni način ravnanja z biološkimi odpadki**. Uporabnik, ki kompostira, se lahko iz sistema rjave posode izključi, kar je jasno zapisano tudi v dopisu, ki ga prejmejo gospodinjstva

Kaj prinaša novi sistem gospodinjstvom v Regrči vasi?

Vsako gospodinjstvo prejme tri zabojnike:

- **ČRNI ZABOJNIK** – mešani komunalni odpadki,
- **ZELENI ZABOJNIK Z RUMENIM POKROVOM** – mešana embalaža,
- **RJAVI ZABOJNIK** – biološki odpadki (za tiste, ki NE kompostirajo doma)

Papir in steklo ostajata na ekoloških

otokih, kar omogoča bolj racionalno logistiko in manj voženj.

Vloga krajanov – ključ do uspeha

Z uvedbo novega sistema postajajo krajanje **ambasadorji spremembe**.

Tudi pri vas verjamemo, da bomo s skupnimi močmi dosegli:

- bolj čisto in urejeno okolje,
- več ločeno zbranih odpadkov,
- manj mešanih odpadkov,
- manj nepotrebnih voženj,
- bolj trajnostno ravnanje celotne skupnosti.

Skupaj ustvarjamo skupnost prihodnosti

Individualni sistem zbiranja odpadkov ni zgolj logistična novost – je pomemben korak k sodobnemu upravljanju odpadkov, ohranjanju narave in odgovorni prihodnosti. Regrča vas je bila izbrana, ker ima potencial, voljo ljudi in dobro izhodišče za uspeh.

*Za mojo lepo dolino,
Komunalna Novo mesto.*

MEŠANA EMBALAŽA

V ZABOJNIK ODLAGAMO

- platenke pijač in živil,
- platenke čistil in pralnih sredstev, ki nimajo znaka nevarnih odpadkov,
- pločevinke pijač,
- pločevinke živil,
- votla embalaža od mleka, sokov in ostalega,
- plastični lončki,
- posodice od margarine in podobno,
- embalaža, ki je prevlečena z aluminijasto folijo (prazne kavne vrečke, vrečke prigrizkov, piškotov ...),
- prodajna embalaža iz plastičnih mas (PE, PET, PVC),
- plastične vrečke,
- stiropor (manjše količine),
- vsi drugi majhni kovinski odpadki (baker, cink, aluminij, bela pločevina),
- prazne platenke vod,
- folija za živila (prozorna in aluminijasta).

V ZABOJNIK NE ODLAGAMO

- Plastična embalaža nevarnih snovi z njihovimi ostanki,
- trda plastika (otroške igrače, ...)
- Bombic pod pritiskom (bombica za smetano, sprej, ...).

MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI

V ZABOJNIK ODLAGAMO

- ostanki iz umetnih mas (trda plastika),
- oslojen in plastificiran papir,
- ohlajen pepel, cigaretni ogorki
- odpadki iz porcelana, keramike,
- plenice za enkratno uporabo,
- »hišne smeti«, vrečke sesalca,
- kosti,
- posoda - manjši kosi,
- rokavice

V ZABOJNIK NE ODLAGAMO

- vse ločene frakcije odpadkov odložite v pravi zabojnik,
- **tekstil oddate v ZRC ali namenski zbiralnik.**
- **Večje kose posode oddate v ZRC.**

PAPIR

V ZABOJNIK ODLAGAMO

- časopis, revije, prospekte, listine, knjige, kataloge, brošure, šolske zvezke,
- pisma in kuverte, ovojni papir, papirnate vrečke, zmečkan papir,
- kartonske škatle in embalaža za prehrabene izdelke (riž, sol, testenine, otroška hrana),
- kose lepenke,
- ostala papirnata embalaža.

V ZABOJNIK NE ODLAGAMO

- plastificirane in oslojene papirne embalaže (npr. mlečne embalaže, embalaže sadnih sokov, ipd.).
- **! To spada v zabojnik za embalažo.**

BIOLOŠKI ODPADKI

V ZABOJNIK ODLAGAMO

- kuhinjski odpadki,
- zelenjavni odpadki (čebulni in krompirjevi olupki, odpadki vseh vrst zelenjave, denimo solate, zelja ...),
- olupki in ostanki sadja,
- kavna usedlina,
- netekoči ostanki hrane,
- jajčne lupine,
- pokvarjeni prehrabeni izdelki,
- papirnate vrečke in robčki,
- vrtni odpadki,
- rože,
- plevel,
- pokošena trava,
- stara zemlja lončnic.

V ZABOJNIK NE ODLAGAMO

- odpadni jedilno olje **zbirate v zaprti namenski posodi in ga zlijete v ulični zbiralnik za olje ali oddate v ZRC,**
- kosti odložite med mešane komunalne odpadke

STEKLO

V ZABOJNIK ODLAGAMO

- kozarce za vlaganje kompotov, marmelad, zelenjave,
- steklenice za vino, pivo, sokove, žgane pijače,
- kozarčke in stekleničke otroške hrane,
- steklenice za kis, olje,
- razbite kozarce in steklenice,
- stekleničke od parfumov in kozmetike,
- drugo stekleno embalažo.

V ZABOJNIK NE ODLAGAMO

- ravnega (okenskega) stekla,
- porcelana,
- kristala,
- ogledal,
- žarnic in pleksi stekla.
- **! To oddate v ZRC**

*Saj se nikamor ne mudi,
časa je še dovolj.
Zakaj bi s tem delal
si skrbi,
le enkrat
se živi.*

**VESELI
DECEMBER V
REGRČI VASI
OB 19H**

PETEK 19 DEC **ADI
SMOLAR**

krajevna skupnost
Regrča vas